

РЕШЕНИЕ

№ 1316

гр. София, 25.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Елка Атанасова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **12523** по описа за **2019** година докладвано от съдия Елка Атанасова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на ЗАД [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет.5, срещу Решение № 222889 от 20.09.2019 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 130-ти състав по нахд № 20521/2018 г., с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № Р-10-910 от 28.09.2018 г., издадено от В. Н. С., в качеството му на член на Комисията за финансов надзор (КФН), изпълняващ правомощията на заместник председател на КФН, ръководещ Управление „Застрахователен надзор“, с което на основание чл.641, ал.3 от Кодекса за застраховането (КЗ) му е наложена имуществена санкция в размер на 20 000 лв.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилно приложение на материалния закон. Твърди се, че преди да се ангажира отговорността на дружеството по чл.641, ал.3 КТ, е следвало да се ангажира отговорността на адресатите по чл.641, ал.1 КЗ. Сочи се непълна и неправилна квалификация на деянието, което не било съобразено от СРС. Иска се съдът да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение на СРС и по същество на спора да отмени НП.

Ответникът – КФН, редовно призован се представлява от юрк. Г., която

оспорва касационната жалба и моли съда да остави в сила обжалваното решение. Представя писмени бележки. Претендират се разнески.

Представителят на Софийска градска прокуратура взема становище за неоснователност на жалбата.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания, доводите на страните и доказателствата по делото, Административен съд София – град, деветнадесети касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в законовия 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Безспорно е установено в производството пред Софийски районен съд, че в Комисията за финансов надзор /КФН/ постъпили жалби с вх. № 91-02-679/ 22.05.2018 г. и от 25.06.2018г. от Й. К. А. от [населено място]. В първата по време жалба се възразява срещу забавено произнасяне по предявена пред [фирма] застрахователна претенция № 0125-190-0002 от 10.04.2018 г., заведена на основание договор за имуществена застраховка „Достъпна сигурност за дома“.

С писмо вх. № 91-02-679 от 11.06.2018г. застрахователното дружество представило отговор, ведно със заверено копие на цялата документация към претенцията. На 11.04.2018г. бил извършен оглед на увредения имот. Представено било и становище от застрахователя, в което е заявено, че ползвателят на застрахователни услуги на 09.05.2018 г.е представил данни за банкова сметка, по която да бъде изплатено определеното обезщетение, като застрахователят е приложил и заверено копие на удостоверението, с положен върху него печат с вх. № ЦУ 99-2298/ 09.05.2018 г. по описа на [фирма].

В първата по време жалба от А. не били представени данни за това, на коя дата е представена банковата сметка, поради което в хода на проверката контролните органи приели датата 09.05.2018 г., съобразно представената от [фирма] информация и поставения от застрахователя входящ номер и дата на представения документ. На 30.05.2018 г. застрахователят се е произнесъл с плащане на застрахователно обезщетение и предвид предоставената от застрахователя информация, при проверката било направено заключение, че не е установено извършено нарушение на разпоредбата на чл. 108. ал. 1 от КЗ от страна на [фирма] при уреждане на застрахователната претенция, удостоверена с № 0125-190-0002/2018.

С писмо. изх. № 91-02-679 от 19.06.2018 г. по описа на КФН Й. А. бил уведомен за резултатите от извършената проверка. Впоследствие от негова страна е постъпило изложение по имейл от 25.06.2018г., в което се възразява срещу твърденията на застрахователя. че банковата сметка е представена на 09.05.2018 г. Към изложението застрахованото лице приложило доказателства, от които е видно, че на 17.04.2018 г., с електронно писмо, е представило пред [фирма] данни за своята банкова сметка, както и нотариален акт, удостоверяващ правото му на собственост върху увредения недвижим имот.

Предвид новопостъпилите в КФН писмени доказателства, безспорно било установено, че А. е представил данни за своята банкова сметка и всички доказателства по претенцията на 17.04.2018 г.

След 17.04.2018 г. от застрахованото лице не са изискани допълнителни доказателства, необходими за установяване на основанието и размера на претенцията. С платежно нареждане от 30.05.2018 г. застрахователят е изплатил застрахователно обезщетение в размер на 307.50 лв. по банкова сметка на Й. К. А..

След извършената проверка контролните органи установили по безспорен начин, че макар застрахователят да е поставил входящ номер на удостоверението за банкова сметка (вх. № ЦУ 99-2298 от 09.05.2018 г. по описа на [фирма]), то лицето А. не е представил данни за същата на 09.05.2018 г., а такива са представени на 17.04.2018 г. Прието е, че с тези си действия [фирма] е представило в КФН невярна информация, с цел да избегне административнонаказателно производство, поради забавено произнасяне по застрахователната претенция. Съставен бил Акт за установяване на административно нарушение № Р-06-786/18.07.2018г. , въз основа на който е издадено и обжалваното НП, с което ЗАД [фирма] било наказано с имуществена санкция в размер на 20 000 лева за нарушение на чл. 641, ал.3 вр. ал.1 от КЗ.

За да потвърди НП от правна страна съдът е приел, че в хода на административно - наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а при съставянето на АУАН и издаването на спорното НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. По същество на спора въззивният съд е изложил съображения, че административнонаказателната отговорност на касатора е ангажирана правилно. Решението е правилно.

В процесния случай, от доказателствата безспорно се установява, че дружеството е предоставяло невярна информация, свързана с финансовия надзор, осъществяван от КФН. Изпълнителните деяния на административните нарушения по чл. 641, ал. 3 във вр., ал. 1 от КЗ следва да се считат за извършени, когато застрахователят предостави невярна информация.

Нормата на чл.641, ал.1 КЗ съдържа едновременно диспозиция и санкция, тъй като урежда административно наказание (санкция) за лице, което предостави или допусне да бъде предоставена невярна информация във връзка с осъществяването на застрахователния надзор (изпълнително деяние). Разликата по ал.1 и ал.3, е в субекта на нарушението – физическо лице по ал.1 или застрахователно дружество по ал.3 и в тази връзка във вида на изпълнителното деяние – предоставяне на невярна информация или допустителство (с оглед употребения съюз или). Буквалният прочит на двете норми не оставя съмнение за липса на сочената от касатора привръзка между тях. Не е въведено законово изискване първо да се ангажира отговорността на физическите лица по ал.1, след което да се пристъпи към ангажиране на отговорността на дружеството по ал.3.

Неоснователно е възражението, че за ангажиране отговорността на касатора, следвало да бъде ангажирана отговорността на съответното длъжностно лице, съгласно чл. 641, ал.1 от КЗ. Искането на лицата, подали уведомленията, са адресирани до застрахователното дружество, което е и задължено да предостави информацията. Неотносимо към отговорността по задължението на дружеството е обстоятелството кой е изготвил справката. В тази връзка законосъобразно е ангажирана административно – наказателната отговорност на дружеството, който е бил и задълженият субект. Настоящият състав споделя напълно и аргументите на СРС относно ангажирането на отговорността на дружеството и относно изложените мотиви за това, че тя е обективна и безвиновна съгласно законовите разпоредби.

Съдът приема, че обжалваното решение е постановено в съответствие с действащите

правни норми, не са налице сочените касационни основания. При постановяването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, съдът пълно и всестранно е изследвал фактическата обстановка и въз основа на събраните доказателства е формирал вътрешното си убеждение. Поради изложеното решението следва да се остави в сила.

Съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.), в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на ответника, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер.

По изложените по-горе съображения и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, XIX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 222889 от 20.09.2019г. по НАХД № 20521/2018 г. на Софийски районен съд, НО, 130 състав, с което е потвърдено наказателно постановление № Р-10-910 от 28.09.2018 г., издадено от В. Н. С., в качеството му на член на Комисията за финансов надзор (КФН), изпълняващ правомощията на заместник председател на КФН, ръководещ Управление „Застрахователен надзор“.

ОСЪЖДА ЗАД [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място] да заплати на Комисията за финансов надзор съдебни разноски по делото в размер на 80 /осемдесет/лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.